

POPRAWSKI IGNACY (1899-1940)

Urodził się 23 grudnia 1899 roku w Heinzendorf (miejscowości o tej nazwie było sześć na Śląsku, ale najpewniej chodzi tu o Jasienicę w powiecie bielskim – A. Marcinkiewicz, *Słownik niemieckich nazw miejscowości drugiej Rzeczypospolitej*, Warszawa 2003, s. 99), w rodzinie Józefa i Franciszki z Kobusińskich. Był posterunkowym Policji Polskiej na posterunku w Poniecu. Następnie przydzielony został do województwa poleskiego i trafił do Komendy Powiatowej w Stołpcach. Starszym posterunkowym mianowano go 1 kwietnia 1939 roku.

Jego losy we wrześniu 1939 roku są nieznane. 17 września dywizja kawalerii sowieckiej, po przekroczeniu granicy i podejściu pod Stołpce, natknęła się na dobrze zorganizowaną obronę batalionu KOP „Stołpce”, który próbował ją zatrzymać. Jednak ta obrona została szybko przełamana, a żołnierze wycofali się do miasteczka. Nie mogli go obronić przed znacznie przewyższającymi siłami agresora. Najpewniej tego samego dnia wszyscy policjanci zostali wzięci do niewoli. Poprawski był przetrzymywany w obozie w Ostaszkanie, a z niego wywieziony zgodnie z listą NKWD nr 05/5 poz. 43 z 5 kwietnia 1940 roku i zastrzelony 6 kwietnia w więzieniu wewnętrznym zarządu obwodowego NKWD w Kalininie (obecnie Twer). Ciało wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje. Był żonaty, miał córkę Helenę i syna Stanisława.

Lista ostaszkańska, Szczytno 1993, s. 141; *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 233; *Naznaczeni piętnem Ostaszkania*, Warszawa 2000, s. 476; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 718; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 81.